

Štiri na štiri +

Velika štiristrankarska ohcet na Bledu je dokončno potrdila, da smo v tej državi sprejeli igro strankarskega parlamentarnega onaniranja, povsem zavrgli pa igro takoimenovanega državljanjskega soupravljanja, da samoupravljanja raje ne omenjamo. O ohceti je bilo namreč povedanega vsaj dvakrat toliko kot o takrat trajajočih zborih krajanov na katerih so ti doživljali demokratično katarzo pod imenom: določitev referendumskih območij za glasovanje o bodoči ureditvi lokalne samouprave. Zbori so bili temu primerno obiskani: sklepčni prav nikjer, ponekod pa tako sramotno ignorirani, da bi se morali kandidati za naslednje volitve kar dobro zamisliti, koga naj pravzaprav upoštevajo kot svojega volivca in kdo vse bo volitve enostavno prespal. Zbori krajanov v Izolski občini so bili tem odnosom primerni. V štirih mestnih krajevnih skupnostih (Staro mesto, mesto 2, Livade in Jagodje), kjer živi več kot 10.000 Izolanov se je zborov udeležilo kakšnih 200 ljudi, bolje je bilo le v Kortah, kjer so ljudje pač vajeni dogovarjanja o reševanju nekaterih skupnih potreb. In rezultati teh zborovanj: Izola naj ostane enotna občina, postane naj mestna občina in upravna enota. Na zborih ni bilo slišati niti posamičnega predloga o kakšni drugačni ureditvi, kar ni rezultat pomanjkanja demokracije pač pa rezultat zrelosti ljudi, ki so spoznali, da jim država prodaja meglo, pobrala pa jim je tla pod nogami. Edina omembe vredna pripomba, ki ima zvezo s teritorialnimi spremembami je tista o združitvi nekaterih zaselkov pod Kortami s tamkajšnjo KS, saj zdaj spadajo pod Sečovelje, vendar o tem niso sklepali. Skratka, prave stvari se dogajajo v blejskih hotelih in podobnih protokolarnih objektih. Tam se med naša oblast.

Raja pa naj bo doma in vse to spremlja po TV.

P.S. Na očitek enemu od krajanov KS Korte: "Ali veš kje bi moral biti



foto Blaško

zdaj?" (na zboru krajanov op.a.) je ta odgovoril: Kaj ne veš, da superveljalom odpade?

IZOLA SE PREDSTAVI LEPA VEST

(DM) Srečanje turističnih delavcev mest, gostiteljic Združenih iger narodov, ki bodo letos tudi v Izoli, je bila nekakšna uvertura v številne aktivnosti, ki spremljajo to manifestacijo. Od četrtega do nedelje so se v Simonovem zalivu vrstili pogovori in predstavitve posameznih krajev, žal pa je bilo posebej občutiti odsotnost turističnih delavcev iz Plzna, ki je za Izolo promocijsko zagotovo zanimivo mesto. Predsednik občinske vlade in organizacijskega odbora, Davorin Adler, je zadovoljen s srečanjem, še posebej zato, ker so nekateri dogovori bili zelo konkretni. Med temi velja posebej omeniti dogovor o udeležbi in predstavitvi Izole na sejmju v Berlinu.

V petek in soboto so na pogovorih sodelovali tudi predstavniki slovenskega in obalnega turizma, ki

so predstavili Slovenijo in Obalo kot povsem varno območje, saj ponekod v Evropi še vedno obravnavajo Slovenijo kot nevarno turistično destinacijo. O varnosti, posebej pa o gostoljubju ljudi so se udeleženci srečanja lahko prepričali tudi na dveh uspešnih izletih po obalnih mestih in na podeželju.

Trenutno je organiziranje tega srečanja še strošek, je dogodek ocenil predsednik skupščine Zvonko Grahek, toda vedeti moramo, da brez promocije ni razvoja turizma. Dovolj pove že to, da so vsa mesta, z izjemo Izole, imela svoj propagandni video spot. Nas pri tem čaka še veliko dela.

V tej številki še:

- PARKIRIŠČA V NAJEM
- ODPUSTOV NE BO
- EKO MINA NI POČILA
- SMO KITAJCI ?

(IVB) Izolski zdravstveni dom je bogatejši in uspešnejši. Nabavili so namreč aparat za ultrazvočno diagnostiko vreden 75.000 DM. Aparat je eden izmed naj sodobnejših, trenutno pa je nameščen v Dispanzerju za žene. Z njim bo zaenkrat rokaval dr. Milošević, kasneje, po usposabljanju, pa se bodo z njim okoriščali tudi drugi zdravniki. Z aparatom bodo pridobili na kvaliteti in hitrosti pri diagnozah. Tako pacientom ne bo več treba v bolnico na preglede z ultrazvokom, prav tako jim za to ne bo treba čakati za pregled. Določena obolenja organov v trebušni votlini, bodo lahko vidna že v ambulanti in bo tako marsikomu prizanešana pot v bolnico.

V zdravstvenem domu poudarjajo, da bo za delo z aparatom potreben tudi določen prostor, ker pa se že dolgo ubadajo z prostorsko problematiko bo to kar velik problem, saj se že sedaj kažeta, za normalno delovanje, neprimernost prostorov in stiska z njimi. Prostore so sicer maksimalno preuredili, vendar so pogoji za normalno delo minimalni. Do novih prostorov bodo morali priti čimprej, če želijo vsaj ohraniti nivo storitev. V zdravstvenem domu se za kvaliteto storitev zelo trudijo in v ta namen je bil tudi kupljen aparat za ultrazvočno diagnozo, dodatno pa bodo poskrbeli tudi za usposabljanje svojih zdravnikov za delo z njim. Saj bodo le tako maksimalno izkoristili vloženi trud in denar.

PTT's NOT DEAD je vaša rubrika, spoštovani bralci Mandrača. Namenjena je vašim razmišljanjem, vašim odgovorom na zapise objavljene v Mandraču ali pa kar tako, ko bi radi svoje ideje predstavili drugim. Po sklepu časopisnega sveta in v skladu z zakonodajo objavljamo le podpisana pisma in tista, ki ustrezajo tudi zahtevam novinarskega kodeksa in zakona o informiranju. Dolžina pisem je omejena na 40 tipkanih vrstic, pisem bralcev ne honoriramo, rokopisov ne vračamo.

zadeva: REAGIRANJE

Odkar sem bral v Mandraču št.60, da Marina Hrs ne more spati, me zelo skrbi njeno zdravstveno stanje. Piše, da je zelo mlada, a že ne more spati. Kaj bo, ko bo stara 60, 80 ali pa celo več let?

Čudi me le eno, da je pisec, take ugotovitve se sposodil kot ospavalne tablete prav pisce Primorce - Istrijane. Ne mislim raziskovati in poglobljati, kaj to pomeni, ker sem se že pred tem odločil, da svojih ospavalnih tablet ne bom razdaljal v Mandraču.

Marini pa želim še mnogo otrok, ki naj živijo srečno otroštvo. Ona pa naj mirno spi in naj ima porodne krče samo pred porodi in ne tudi med porodniškim dopustom. Vse, kar sem doslej napisal sem pisal za Izolane. Odslej pa bom le odgovarjal, ko bom izzvan kot je v tem primeru. Vsem tistim številnim bralcem, ki so mi doslej čestitali za moje prispevke se opravičujem, a tistim, ki zaradi tega niso mogli spati pa odslej želim mirni in spokorni počitek!

Mandraču pa le toliko, da predlagam spremembo imena, odslej naj bi se imenoval:

- a) MOČVIRSKI MOČERAD ali
- b) ŽABJI BERAC

O kakšnem drugem imenu pa bom razmišljal kdaj drugič!

Ernest Cah

Pripis uredništva: Nekaj pa nam vendarle ni jasno: Kako je lahko humorist nekdo, ki ne razume tujega humorja na svoj račun?

LOKALNA SAMOUPRAVA V SLOVENSKI ISTRI ALI NAŠA ZADNJA PRILOŽNOST ZA POZITIVEN NAPREDEK

Mediteranski del Slovenske države, Slovenska Istra, obmorje ali Slovenska riviera, tako dragocen del je v globoki krizi. Sprememba sistema je bila samo navidezna, v bistvu in praktično je stari sistem še ostal. Tako stanje so dosegle z agresivnim delovanjem vse stare strukture vodilnih oseb, ki so že prej imele politično, upravno in gospodarsko pozicijo in moč. Tukaj lahko presodim na kakšni osnovi in v kakšni situaciji naj bi začeli lokalno samoupravo in ali imamo možnosti za napredek? Po moji sodbi je uresničevanje lokalne samouprave pri nas vprašljivo, ker jo šele začnemo graditi in to na slabih temeljih in v vsesplošni družbeni krizi. V bistvu je naša kriza posledica in rezultat vodenja in odločanja na področjih vseh skupnih družbenih interesov oziroma je posledica tega, da za ta interes vodilni niso bili zainteresirani je torej posledica nesposob-

nega vodenja in neodgovornega odločanja naših vodilnih struktur. Prej se posledice niso poznale, ker je vse prekrivalo umetno izobilje in kolonizacija, ki je bila šele na začetku.

Sedaj, ko se je situacija spremenila, ko je postala bolj resnična in, ko je ostalo vse manj za polasčanje in je za delitev ostal v glavnem potencialni zazidalni prostor, se je vodilna struktura, sedaj že družčina, kot prej, vrgla na to zadnje skupno dobro, kot plen za "divjo privatizacijo" in "divji način preživljanja". Posledice takega obnašanja in delovanja so zato v naši družbeni situaciji in v našem prostoru skrajno slabe in negativne in se predvsem odražajo v prostoru. Žal se jih bomo zavedali šele takrat, ko bodo zgrajene in kot nepopravljive napake nas bodo s svojim učinkom udarile po glavi. Ne samo, da večina ljudi živi slabše in težje kot je prej in se sami znajdejo, po svoje, da je v celoti padla kvaliteta življenja, ampak je očitno in to je najhujše, da vodilna struktura ljudem noče pomagati, zato ne more in ne zna ljudem ponuditi nobenega pozitivnega načrtovanja za sedanjost in prihodnost. Tako ne nudi ljudem nobenega optimizma.

Menim, da je tu naš pravi problem in, da je v tem bistvo naše krize. Take krize sigurno ne bi bilo ali bi bila manjša, če bi vse skupaj storili prej in bi, ko smo zamenjali sistem v državi istočasno zamenjali, ali vsaj začeli menjati sistem na lokalnem nivoju. Lokalno samoupravno vodenje in urejanje življenja bi tako že potekalo. Izkušnje in rezultat bi že obstajali. Marsikaj bi dobrega in kvalitetnega naredili in marsikateri napaki bi se izognili. A kaj, ko ni bilo tako. Stari sistem in stare vodilne osebnosti so na lokalnem nivoju intenzivno delovale in pripeljale naše ljudi in naše skupne dobrine v krizno situacijo. Sedaj se je odkrito pokazala vsa razsežnost skorumpiranega in nestrokovnega funkcinarskega in upravnega aparata. Večkrat preberem in slišim zagovore, češ, da za take trditve in obsodbe ni dejstev in dokazov. To ne drži, dejstva obstajajo. Na tem prostoru je storjeno veliko število nezakonitih dejanj pri čemer je bil oškodovan skupni interes in ogroženo skladno urejanje prostora. Večina ljudi s tem ni seznanjena, ker oblastniki to javnosti spretno zakrivajo.

Najhujša situacija je sedaj v občini Izola, katero smo komaj rešili "ropa stoletja" in je sedaj zaradi tega dobesedno na robu družbenega in gospodarskega propada. Posledice zgrajenih napak v prostoru pa štrlijo in opozarjajo, da se tako ne ravna s prostorom. Podobna situacija je v Kopru, v Luciji, v Portorožu, v Piranu in drugod. Ker sem po poklicu arhitekt in se ukvarjam z urejanjem prostora v naši Istri čez trideset let, imam rad naš prostor in naše ljudi in, sem se zato postavil v bran proti uničevanju našega prostora. Če je urejanje in kvaliteta prostora ena od osnovnih dobrin in osnovni pogoj za kvalitetno lokalno življenje in razvoj pri nas, lahko rečem, žal, da je ta pogoj problematičen in slaboten, situacija pa težka in negativna. Če tako ocenjujem situacijo v prostoru, oziroma (iz) rabi in urejanju prostora je usoda kvalitetne lokalne samouprave vprašljiva.

Nisem še povedal in to je treba enkrat jasno javno povedati, da so prav arhitekti krivci in, da so veliko pripomogli k temu s svojim nemoralnim in koristoljubnim obnašanjem, kakor tudi s slabim strokovnim delom. Tako so omogočili, da so "prostorski profiterji" obogateli. Naš prostor, naše okolje in naša arhitektura pa ububožali. Ob primerjavi situacije in stanja pri urejanju in (ne) urejenosti našega prostora z bodočim urejanjem lokalne samouprave v naši Istri nisem optimist. Slabo in negativno se je tako razbo-

hotilo, da mu dobro in pošteno ni niti zdaleč kos. Vkljub temu in to je resnica, da je za večino ljudi v Slovenski Istri bližajoče urejanje lokalne samouprave še en žarek upanja. Večina si želi, da že enkrat pride vsaj nekaj boljšega. Želijo si napredka. Želijo si dejanske svobode, več pravičnosti, čiste resničnosti in kvalitetnega reda. Enako si želijo vsaj nekaj optimizma, ki bi slonel na skupno dogovorjenem lepšem in dostojnem življenju za večino, da bi ga imeli danes, jutri in v prihodnje. Volitev poštenih in sposobnih lokalnih vodij, ki bi začeli kvalitetno urejati lokalno samoupravo, bi bila osnova za uresničitev teh želja. Najprej, pod nujno, bi morali takoj urediti "velike napake" in ustaviti "velike izgube". Pogoj za uspeh je pa, sigurno pogoj, da se ljudje zdramijo in, da začnejo aktivno sodelovati pri urejanju vseh skupnih interesov. Sedaj je resnično prilika in priložnost za pozitiven napredek, ki ga tako vsi naši ljudje želijo. Osnovni pogoj je resnično izvolitev svojih in najboljših vodij in onemogočiti izvolitev slabih in nesposobnih. Tu je nekaj optimizma, če ne bi bilo toliko čejev.

Arch. Tihomir Stepanov

ZAHVALA I.

"Nobena stvar ne naredi človeka srečnejšega kot njegovo lastno prepričanje, da je naredil nekaj dobrega".

Iskrena hvala vsem, ki ste nam pomagali s finančnimi sredstvi oziroma svojimi izdelki, za izvedbo srečolova.

Bolniki Multiple Skleroze-
Obalne podružnice

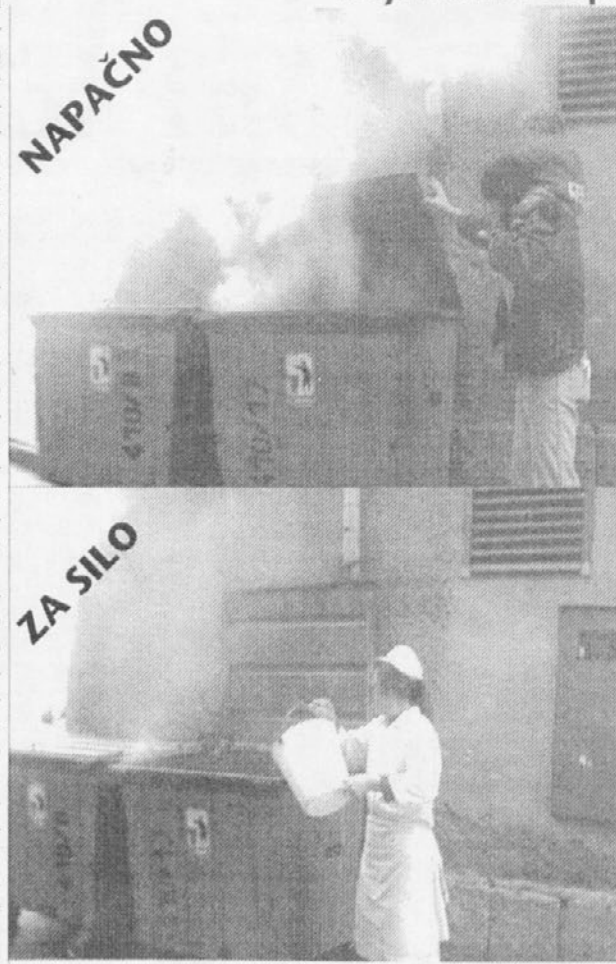
ZAHVALA II.

Iskreno se zahvaljujem dr. Dragoljubu Ganiču za hitro zdravniško uslugo in vzoren odnos do pacienta - invalida.

Viktor Brezovnik

ZA MLADE POMPIERJE GASILSTVO v DVEH SLIKAH

ureja Danilo Pompa



RAZPIS

V Izoli so se odločili narediti konec parkirnim zdraham. Izvršni svet je na današnji 18. redni seji sprejel odločitev o javnem razpisu za podelitev koncesije za upravljanje javnih parkirišč v centru mesta. Izvršni svet bo v upravljanje oddal parkirišče pred gostinsko šolo, parkirišče za pošto in parkirišče na Velikem trgu.

Merila za izbiro najugodnejšega ponudnika so sledeča: cena, ki jo je koncesionar pripravljen plačati občini, najustreznejši načrt ureditve parkirišč, usposobljenost ponudnika za opravljanje dejavnosti, višina in našin obračunavanja parkirnine ter jamstva o zavarovanju vozil na parkirišču. Na javni razpis se lahko prijavijo pravne in fizične osebe, ki so registrirane za opravljanje tovrstne dejavnosti ter izpolnjujejo razpisne pogoje. Rok za oddajo ponudb je trideset dni od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

SPREJELI SO

Izvršni svet je na torkovem zasedanju sprejel predlog odloka o ureditvenem načrtu "Pri Svetilniku". Tudi ta prostorsko ureditveni akt je v preteklosti povzročil obilo negotovanja v javnosti. Strokovne službe so upoštevale večino pripomb, ki so se nabrale v času javne razgrnitve. Predlog odloka mora sprejeti še skupščina.

Vlada je potrdila tudi program dela Sklada stavbnih zemljišč za leto 1994. Sklad bo izvajal občinsko politiko urejanja zemljišč, s tem da bo sprejemal investicijske programe urejanja stavbnih zemljišč; skrbel bo za izvajanje investicijskih programov urejanja stavbnih zemljišč ter odločal o oddaji investicijskih del izvajalcem; upravljal bo s sredstvi za pridobivanje in urejanje stavbnih zemljišč.

Izvršni svet je sprejel tudi poročilo o delu vseh izvajalcev družbenih dejavnosti v letu 1993. Zajeta so poročila o izobraževanju, kulturi, športu in rekreaciji.

NEMOČNI PRED TOČO

V glavnem mestu Slovenije so izračunali, da bi lahko Izola prispevala 720000 tolarjev za obrambo pred točo. Izolski izvršniki so v odgovor povedali, da območje občine Izola ni izrazito izpostavljeno toči, zato ni razlogov, da bi Izola sfinansirala projekt obrambe pred točo tudi v drugih občinah.



via Orlando



PRIZNANJA ZA SVOBODO

Na oddelku za obrambo je bila v petek 11.3. krajša slovesnost. **Antonu Juriševiču** so podelili najvišje priznanje Rpubliškega štaba za Civilno zaščito, plaketo za življensko delo. Anton Juriševič si je priznanje zaslužil s požrtvovalnim delom v Rdečem križu in Civilni zaščiti. Na slovesnosti so podelili tudi dve priznanji Ministrstva za obrambo.

Klemenčič Branko, Vučko Marjan, Stojnič Jovo, Smokovič Erni, Saksida Beno, Vuga Branko, Poles Zoran, Kekič Sandi, Matahlija Gordan, Chersicola Igor, Božič Robert, Žgavec Edi, Paliska Nevio in Bach Peter so prejeli spominski znak "Zmagali smo". Znak so prejeli kot zahvalo za velik prispevek k zmagi nad takratno jugoslovansko armado.

Priznanje "Zvest Sloveniji 1991" pa je prejelo dvanajst posameznikov, ki so v času med 27.6.1991 in 2.7.1991 na poziv takratnega predsedstva Republike Slovenije zapustili jugoslovansko armado. Priznanje so prejeli: **Igor Bremec, Andrej Dukovski, Dean in Denis Felda, Massimo Fičur, Bruno Franca, Aleš Grdina, Želimir Kerezovič, Matej Okretič, Blaž Pangerc, Matjaž Pavlin in Sebastjan Reja.**

POZIV SOSEDOM!

Stanovalci vseh štirih stanovanjskih blokov v Jagodju opozarjamo vse ostale prebivalce Jagodja, naj ne polnijo naših kontejnerjev za smeti s svojimi odpadki od spomladanskega čiščenja vrtov in okolice. Ker zaradi takšnega ravnanja zmanjkuje prostora za naše običajne odpadke je okolica naših blokov takšna kot je. Opozarjamo, da sta dva kontejnerja predvidena za nekaj manj kot 300 ljudi in da zgolj mi plačujemo odvoz smeti. Hvala za razumevanje.

Stanovalci

NOVO V KOPRU! ZASTAVLJALNICA

na Pristaniški 3, v Kopru (nasproti tržnice):
gotovinska posojila na osnovi zastavljenih stvari, IZPLAČILA V 5. MINUTAH!
tel. 066 / 22 - 673,
vsak dan od 9. - 12. in od 14. do 17. ure.

Delamaris

ODPUŠČANJA NE BO

Slovenska ribja predelovalna industrija že od nekdaj pluje med ostrimi čermi in njen potop ne bi bil nikakršno presenečenje.

Podjetje Delamaris se, kot njen edini predstavnik, sooča z obilico težav. Včasih je bila glavna težava v nesposobnosti prilagajanja trgu ter nekokurenčna proizvodnja z visokimi stroški. Danes sta glavna problema majhna surovinska baza (morje) ter država brez posluha za težave ribje predelovalne industrije. Po osamosvojitvi je kazalo, da bo edini predstavnik ribje predelovalne industrije klecnil, saj je bila izguba južnih trgov in morja hud udarec. S preusmeritvijo izvoza na druge trge so težave le prebrodili, zdaj pa kaže da bo podjetju smrtni udarec zadala država sama.

Lansko poslovno leto je Holding Delamaris zaključil z negativno bilanco. Vzrok za **137 milijonov dolarjev izgub** tiči predvsem v kratkoročnih in dolgoročnih kreditih, ki so jih najemali v preteklosti za posodobitev proizvodnje, pa tudi za takratno širitev ribiške flote. Še vedno je namreč ostalo 450 000 dolarjev glavnice od kredita za nakup ribiških ladij Droga 1 in 2.

Drugi problem je v konzervni industriji, natančneje v **predelavi sardele**. V zadnjem obdobju je namreč cena teh konzerv močno padla, v Delamarisu pa blizu 90% proizvodnje konzervirane sardele izvozi. Država je v devetih mesecih prejšnjega leta subvencionirala del proizvodnje, zdaj pa je subvencijo ukinila, tako da proizvodna sredstva niso v celoti izkoriščena in izdelki niso več cenovno konkurenčni. Res je škoda, da država ne podpira proizvodnje, ki temelji na domači surovini, tako kot je to praksa v dru-

gih deželah. Pri zahodnih sosedih, v Italiji na primer, dobi proizvajalec regresiranih 30% nabavne cene surovine - ribe, kar pomeni nižje vhodne stroške in s tem večjo konkurenčnost izdelka. V takih pogojih Delamaris s svojimi izdelki ne more konkurirati z ribjimi predelovalci iz Španije, Italije, Maroka...

Povpraševanje po sardele je izredno veliko, v Delamarisu pa upajo, da se bo cena nekoliko dvignila, tako da bodo proizvodnjo lahko obdržali. Manj težav imajo v holdingu z mešanimi konzervami ter s konfencionirano ribo, kar daje upati, da bodo težave le prebrodili. V holdingu Delamaris veliko skrb posvečajo zniževanju stroškov, ne samo v neposredni proizvodnji, temveč tudi v upravi in režiji.

Kratkoročni ukrepi za pokrivanje nastale izgube, po besedah direktorja holdinga dipl. pravnika **Mojmirja Suharja**, ne bodo prizadeli zaposlenih, kar pomeni, da bo delovna mesta obdržalo vseh **215 zaposlenih** v proizvodnji. Nastalo izgubo bodo v Delamarisu poskušali pokriti tudi s prodajo nepremičnin in pa seveda s pozitivnim poslovanjem v bodoče, za kar pa bo potrebna tudi pomoč države, saj te naloge ne bodo zmogli sami.

T.F.

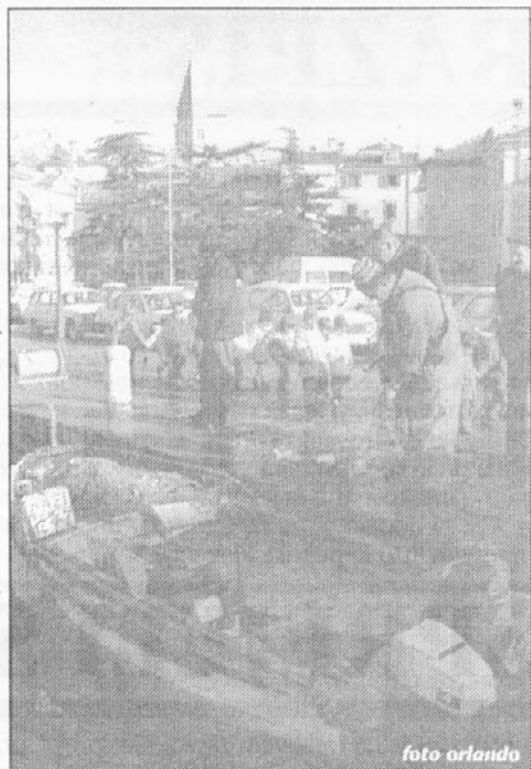


foto orlando

POMAGAJ DRŽAVI IN DRŽAVA BO VESELA

Pred kratkim smo objavili Odlok o komunalnih taksah v občini Izola, ki določa plačilo takse za uporabo javnih površin, oglasne table, rezerviran parkirni prostor in igralne aparate. Ker je treba za vse navedene primere o tem obvestiti Zavod za planiranje, urbanizem, stanovanjske in gradbene zadeve, Postojnska 3, svetujemo, da vse opravite istočasno, tako da izpolnete priloženo vprašalnik in ga pošljete ali oddate na naslov: ZPUSGZ, Postojnska 3, Izola (prijava takse)



Podpisani _____, na podlagi Odloka o komunalnih taksah v občini Izola (člen 1) prijavljam naslednje taksne predmete, ki jih v svoji dejavnosti uporabljam:

1. Uporabljam pločnik ali drugo javno površino

v ul. _____ v izmeri _____ m².

Namen uporabe je _____

2. Za oglaševanje svoje dejavnosti imam:

-reklamno tablo ali napis velikosti _____ m²

v ul. _____

-reklamno tablo ali napis velikosti _____ m²

v ul. _____

-reklamno tablo ali napis velikosti _____ m²

v ul. _____

3. Uporabljam rezervirani parkirni prostor za

avtomobil v ul. _____

avtobus v ul. _____

tovornjak v ul. _____

vlačilec v ul. _____

4. V sklopu svoje dejavnosti uporabljam naslednje igralne aparate:

_____ kosov _____

_____ kosov _____

_____ kosov _____

_____ kosov _____



IL MANDRACCHIO

Foglio della comunità italiana di Isola

Isola a pezzi

Con grande stupore abbiamo scoperto che Isola e' una cittadina dispari. Tra le tante sue piazze che dovevano cambiare nome, e' stata presa in considerazione soltanto la numero uno, cioe' l'ex Piazza dell'APJ che e' stata ribattezzata Piazza grande. Le colonnine e le relative palle in memoria al grande cartografo Pietro Coppo, per motivi ancora sconosciuti, da due si sono ridotte a una.

In Via Lubiana gli edifici riportati all'antico splendore sono per la maggior parte nel filare dispari. Al pari, invece, e precisamente dal numero 34 al numero 38, c'e' un grande pericolo pubblico. Enormi masse d'intonaco, infatti, pendono sulle teste degli ignari passanti. Almeno qualcuno si fosse ricordato di esporre l'avvertenza, come fatto dall'Ufficio parrocchiale in S. Mauro e in S. Maria di Alieto, "CADE L'INTONACO".

Ora la Via Lubiana verra' sottoposta a lavori di scavo, a vibrazioni di ogni intensita', che dovrebbero ridarle un selciato agibile. E con gli intonaci imputati? Apriti cielo! Percio' si faccia qualcosa se non si vuole "che'l tacon risulti peso del buso".

Gianfranco Siljan

Doppia riunione per le strutture comunitarie Festa in famiglia

Avremo una sede agibile e affollata di connazionali? Ci ritroveremo tutti ad una festa all'aperto in famiglia a Punta Gallo o nello spiazzo di S. Simone tra qualche mese? Gli anziani e i bisognosi godranno di un determinato tipo di assistenza?

Sono alcuni spunti di riflessione nell'impostazione dei programmi d'attivita' del direttivo della "Besenghi", in particolare per quanto concerne l'aspetto sociale. Gli interrogativi sono pero' d'obbligo perche', si sa, a volte la prassi e' ben distante dai propositi, basti pensare all'aspetto finanziario.

Speriamo non sia il caso di queste iniziative che rispolverano un po' i momenti di aggregazione di un tempo. Lanciata anche l'idea di riprendere il dialogo con gli esuli e di proporre alla radio e alla televisione di Capodistria una rubrica gestita dalla Comunita' dove poter presentare la creativita' del sodalizio isolano. E' emerso, fra l'altro, l'auspicio che la sede diventi un vero punto di riferimento degli iscritti, avviando delle iniziative organizzate nel campo ricreativo.

Per quanto riguarda gli impegni immediati nel settore delle attivita' artistiche e' stata evidenziata l'uscita del coro misto in Austria e, sempre nel mese di aprile, un concerto da organizzare a Isola. Rimane sempre aperto il discorso sulla possibilita' di rimettere in piedi la filodrammatica, mentre alle arti figurative verra' dedicato un concorso per giovani ed anziani. Nel campo della ricerca e' stata espressa l'intenzione di pubblicare un volumetto contenente determinati stralci della storia e delle tradizioni isolate, ovvero una specie di raccolta che prenderebbe spunto da quanto gia' edito su queste pagine. Tra le altre iniziative pure l'organizzazione di serate letterarie, una ricca partecipazione a competizioni sportive, avviando la collaborazione con le altre C.I. della regione e la possibilita' di creare un legame quanto piu' saldo tra la Comunita' e le scuole.

Sull'altro fronte la Comunita' nazionale italiana (gia' C.A.N.) ha esaminato l'attivita' svolta l'anno passato approvando la relazione presentata dal presidente, Bruno Orlando. Vi si rileva l'intenso ruolo svolto in tutti i settori di competenza nonche' quale

quarta Camera dell'Assemblea comunale. Per quanto concerne i due progetti fondamentali che, nel bene e nel male, stanno polarizzando da tempo l'attenzione comunitaria, ovvero "Manzioli" e scuola elementare, e' stato evidenziato che per il primo si e' concluso l'iter per l'assegnazione dell'ingegneria, nonche' inviata a Lubiana la proposta di stesura del progetto del Centro di formazione al restauro dell'arte veneta. In qualita' di cofondatore dell'"Alighieri", il Consiglio della CNI ha approvato lo Statuto dell'istituzione ed ha inoltrato al Comune una mozione per sollecitare la definizione del sito e l'avvio dei lavori di costruzione della nuova scuola. Ricordata, tra le altre cose, la soluzione del problema finanziario - in collaborazione con la C.I. - riguardante il sanamento e l'apertura al pubblico della biblioteca Besenghi. E' stata ancora espressa soddisfazione per la frequenza dei consiglieri alle sedute che e' stata del 67 % e rispettivamente del 60 % in veste di quarta Camera. Approvato, infine, il bilancio consuntivo 1993 e l'operato del servizio professionale.

C.M.

Vacanze isolate di un triestino

«Lo Scoglio d'Isola rappresentò per varie estati la realizzazione dei nostri sogni di ragazzi, quando dall'obbligo e dalla fatica della scuola la nostra immaginazione correva alla liberta' delle vacanze.» Così inizia uno dei Racconti istriani che Giani Stuparich, scrittore triestino (1891-1961), dedica ai suoi ricordi legati alla nostra cittadina. Il padre, originario di Lussinpiccolo, portava spesso la famiglia a trascorre le vacanze estive in amene localita' istriane. Nei primissimi anni del secolo, il piccolo Giani trascorse qualche estate anche ad Isola, certamente non annoiandosi, come lo dice egli stesso. Ci racconta per esempio in modo molto efficace e vivo come va a pesca: «Isola era un vero nido di pescatori. A Isola come in nessun altro posto dell'Istria, a noi ragazzi s'apriva il mondo della pesca.» Più avanti, sempre parlando della pesca scrive: «La

maggior parte di quella pesca andava alla fabbrica, che elevava il suo fumaiolo proprio sullo Scoglio, non lontano dai nostri bagni. Tutto intorno odorava di pesce salato e lustrava di teste di sardelle. Bariletti di teste si portavano via i pescatori e si servivano di esse per il "pascolo": per la bruma: «Qua a Isola, duto el fondo del mar xe coverto de teste de sardele, un vero pascolo che ciama i altri pesci!» E poi racconta le pesche che faceva con il padre e con «Marco, il pescatore»: «Il fatto straordinario della straordinaria avventura era la veleggiata in piena notte. Saremmo infatti partiti poco prima della mezzanotte, per giungere sul posto alcune ore dopo a seconda del vento, e attendervi l'alba.» Andavano a pesca di sgombri: «... con lenze tutte ben ordinate: ce ne saranno state una ventina e in confronto con quelle che adoperavamo noi, ci sembravano gigantesche,

avvolte attorno a larghi sugheri, coi piombi pesanti, il filo di Spagna grosso, ricche d'ami. Non eravamo mai andati alla pesca degli sgombri. - Perché tante? - chiedemmo a Marco e Marco ci spiegò che all'occorrenza papà e lui avrebbero pescato con quattro. - Con quattro? - Sì, due su le rìe e due in man.» La pesca finisce bene: «In due ore d'affannoso e gioioso lavoro pescammo, quella indimenticabile mattina, intorno ai trenta chili di sgombri.» In un altro racconto narra di una uscita in barca a remi per un'altra abbondante pescata di *menole, spari e suri*. Ci indica anche le coordinate del luogo: «Il posto - come già dissi - lo si ritrovava per riferimenti. Quando il camino della fabbrica di sardelle si allineava perfettamente con il campanile del Duomo e la casetta rosa sullo scoglio copriva un'altra casetta bianca più in alto, eravamo sul posto.»

A colloquio con Eleonora Matijasič

Canta che ti passa...

Da settembre ogni lunedì nella sala di lettura della Comunità si riunisce la redazione de Il mandracchio. Un'ora dopo l'inizio della seduta, nella sala accanto, incominciano le prove del coro misto "Haliaetum". Da qui anche l'idea di fare un'intervista ad Eleonora Matijasič, insegnante alla scuola di S. Lucia e responsabile in seno alla CI dell'attività corale.

Eleonora da quasi l'impressione di essere infastidita per il fatto che vogliamo parlare con lei del coro e dei problemi legati all'attività dell'"Haliaetum". Ma poi qualche giorno più tardi, quando ci troviamo per il colloquio, nella bellissima biblioteca "Besenghi", devo ricredermi.

"Il coro era stato costituito nel 1975. All'inizio contava pochi elementi ma con il tempo il numero è cresciuto fino ad essere un vero e proprio coro. Fino all'80 il coro era diretto da Amina Dudine, dal 1980 lo dirige il maestro Claudio Strudthoff di Trieste. Il coro misto "Haliaetum" della CI di Isola prende il nome dall'antico toponimo della nostra cittadina. Attualmente conta una trentina di elementi. Il suo repertorio comprende brani polifonici sacri e profani, canti popolari nostrani e stranieri, eseguiti quasi sempre nella lingua originale."

- La mancanza di coristi è una malattia un po' generale, specie nelle città. Già diverse volte hai lanciato appelli e inviti.

"Cantare nel coro è, sì, bello, ma si tratta pur sempre di un impegno. Noi abbiamo le prove due volte la settimana dalle 19.00 alle 21.00. I nostri coristi appartengono ai più svariati mestieri e attività e alcuni vengono anche da Capodistria, Corte e Strugnano. Attualmente ci mancano voci maschili, in particolare tenori. Anche i giovani nel coro sono pochi. Il coro è, comunque, come una pianta, come un orto, che necessita di particolari cure."

- In seno alla CI è stata fatta



Eleonora Matijasič

Foto. C. Chicco

qualche indagine per capire la situazione, anche visti i grandi risultati, pure all'estero, del coro?

"No, finora non abbiamo fatto delle inchieste fra i soci della Comunità per avere un'indicazione più chiara. Forse sarebbe il caso di fare qualcosa. Comunque, senza far troppa filosofia non è difficile capire che per i giovani la situazione attuale, dal punto di vista economico,

della sopravvivenza, non è certamente facile. Molti piuttosto che passare quattro ore la settimana con noi lavorano... Comunque nel coro c'è anche qualche giovane senza un'occupazione fissa... Pensando agli eventuali nuovi coristi, io so benissimo che a Isola ci sono tante belle voci che potrebbero arricchire notevolmente il nostro coro. Le iscrizioni sono sempre aperte. D'altronde penso che abbiamo di che vantarci: due anni fa alla rassegna corale di Adria ci siamo classificati al terzo posto nella categoria "canto popolare", per non dire che abbiamo cantato in diverse occasioni, anche molto importanti, in Slovenia, Croazia, Austria e Italia, con particolare riferimento alla regione Friuli-Venezia Giulia. Le esibizioni che mi sono rimaste più impresse, nel '92 ad esempio abbiamo cantato alla cerimonia a

Caporetto nel 75-esimo anniversario della battaglia, poi all'inaugurazione del ginnasio italiano di Pirano, alla quale era presente anche il Capo dello Stato Milan Kučan, abbiamo comunque cantato pure alla cerimonia di apertura della sede della Comunità degli italiani di Visignano. L'anno prossimo festeggeremo il nostro ventennale e spero vivamente che il numero dei nostri coristi aumenterà."

Andrea Šumenjak

Pullino d'oro

Dopo i successi ottenuti in campo italiano, il "quattro con" di Isola, composto da Giovanni Delise, Nicolo' Vittori, Giliane Deste, Valerio Parentin, timoniere e allenatore Renato Petronio, approda ad Amsterdam per rappresentare l'Italia alle Olimpiadi. Era l'anno 1928. I giovani isolani regatano sullo stretto Slotenkanal dove possono cimentarsi solo due equipaggi alla volta. Il primo percorso lo compiono senza avversari. Nel secondo si trovano di fronte la favoritissima Germania. La battono clamorosamente. Nel terzo ancora la Germania. Altro successo. Nel quarto battono senza alcun problema la Svizzera. Nel quinto e decisivo percorso si lasciano nuovamente alle spalle la Svizzera. È l'oro olimpico.

Lo stesso equipaggio vince nel 1929 a Bydgoszcz in Ungheria i campionati Europei e giunge il secondo agli Europei di Liegi del 1930. In quegli anni i campioni isolani vennero chiamati ad

adempiere gli obblighi di leva e l'equipaggio veniva modificato di anno in anno. La felice serie dei grandi risultati per la "Pullino" ebbe inizio nuovamente nel 1932 con i Campionati Europei di Belgrado a cui seguirono quelli di Budapest (1933) e quelli di Lucerna (1934). Nel 1935 si classificano terzi negli Europei di Berlino-Gruenau. Alla loro seconda olimpiade, quella di Berlino del 1936, non riescono a entrare in finale. Il "quattro con" della Pullino-Isola, uno dei più forti equipaggi italiani di tutte le epoche, aveva concluso il suo ciclo d'oro. (continua)

Gianfranco Siljan

Auguri della CI ai soci...

- 17.03 Amelia Gorela
- 18.03 Daria Štefančič
- 19.03 Lorena Jakopič, Valdi Koren, Marianne Sluga
- 21.03 Evelina Antolovič, Elvio Krampf, Palčič Liliana
- 22.03 Livio Cimador, Zdenka Pahovič
- 23.03 Renato Alessio, Luciano Bertok
- 25.03 Sergio Corradin, Mario Giuliano Dudine
- 26.03 Onorina Brezavšček, Wiler Milovič, Sabina Parma, Guido Žiža
- 27.03 Loredano Pugliese, Valter Žiža
- 28.03 Carmela Crampf
- 29.03 Patrizia Blaško, Bruno Gasperini, Ferruccio Paliska
- 30.03 Dilva Dragan

ATTIVITA' COMUNITARIA

La biblioteca della Comunità degli Italiani "Pasquale Besenghi degli Ughi" di Isola è aperta al pubblico ogni lunedì e giovedì dalle ore 17 alle 19.

Dal mondo della scuola

Come ormai consuetudine e rispettando il Piano di lavoro della scuola, nel mese di febbraio 36 alunni delle classi quarta e quinta della scuola elementare D. Alighieri hanno partecipato per 5 giorni ad un corso di sci. Quest'anno la località prescelta per la scuola in natura sulla neve è stata Kotlje nei pressi di Ravne na Koroškem. Gli alunni hanno seguito il corso di sci divisi in quattro gruppi costituiti a seconda della dimestichezza che ciascuno di essi aveva con la neve. I gruppi sono stati animati da insegnanti della scuola, da alcuni genitori degli alunni e da altri accompagnatori scelti, tra i quali un'infermiera dell'ospedale di Isola (non si sa mai...). Durante il tempo libero sono stati organizzati una gara di disegno e giochi di società. Poi gli alunni hanno festeggiato il Carnevale con un ballo mascherato e il tradizionale rogo del fantoccio. L'ultimo giorno tutti hanno partecipato alla gara finale di sci che ha incoronato i campioni dei quattro gruppi.

Marino Maurel

Il Mandracchio, foglio della comunità italiana di Isola
 Redattore responsabile: Claudio Moscarda
 La redazione: C. Chicco, M. Maurel, C. Moscarda, S. Sau, G. Siljan, A. Šumenjak (impag. elettron.), P. Trani
 Indirizzo: via S. Gregorčič 76, 66310 Isola, Slovenia
 tel./fax: +386 66 / 65031 / 65853

EKO MINA, KI NI POČILA

Zapis v rubriki LAHKO BI BILO RES z naslovom ŠAMPIERO SE BOJI, ki smo ga objavili v prejšnji številki, je povzročil precej neskladij na obeh straneh. Najhitreje pa je reagiral novinar Radio Koper, Robert Rakar, katerega članek objavljamo danes.

Iz RADIJSKEGA PRIMORSKEGA DNEVNIKA, 11.3. ob 17.30 uri:

Včeraj so se po Obali kot blisk razširile govorice, da naj bi bila Ladjedelnica Izola prava ekološka bomba. Ladja Cherso, posebno plovilo Viližan in dok naj bi v rezervoarjih skrivali večjo količino težkih odpadnih olj, hkrati pa naj se v Ladjedelnici tudi ne bi držali vseh varnostnih predpisov.

"Ladja Cherso, ki je v Izoli privezana že dlje časa, je okolju varna," nam je zagotovil inšpektor Ivo Maraspin s koprške Pristaniške kapitanije, ki je na njej sam dvakrat opravil inšpekcijo. Ugotovil je, da je v plovilu 9 tisoč ton balastnih, torej umazanih voda, ki pa v zaprtih rezervoarjih okolju niso nevarne. Na ladji so tudi opravili takojmenovani gas-free postopek, pri katerem z ventilatorji razpihajo zmesi plinov, ki bi lahko povzročili eksplozijo. "Ladjedelnica ima zato posebno službo, ki svoje naloge za zdaj brezhibno opravlja.

Tudi ekološka ladja Viližan, ki naj bi bila polna odpadnih olj, ni sporna, saj je bila za čiščenje odpadnih voda tudi zgrajena in jo v te namene v Izoli tudi uporabljajo," nam je zatrdil Maraspin.

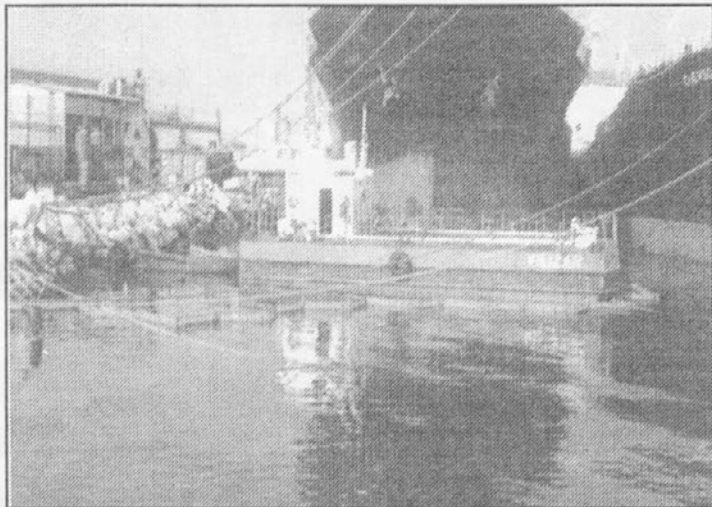
Tudi delovni pogoji v Ladjedelnici naj bi bili vse prej kot zdravju škodljivi, saj ima podjetje vso potrebno opremo za zaposlene in za ukrepanje v primeru, če bi prišlo do izlitja nafte v morje.

Govorice, češ, da Ladjedelnica zbira težka odpadna olja držijo, vendar je podjetje za tako dejavnost usposobljeno in se je s tem ukvarjalo še preden je bila zgrajena čistilna naprava. Olja so pred leti zbirali v posebnih posodah, ki so jih odpeljali v rafinerije takoj, ko so jih napolnili. O ekološki bombi torej ne duha ne sluha. Mimogrede, v ponedeljek naj bi zaključili prodajo podjetja, saj naj bi po štirih mesecih naposled le podpisali prodajno pogodbo.

ROBERT RAKAR

NAVTICNI SEJEM

Na ploščadi suhozemne marine pred ladjedelnico bo zadnji teden v maju (ob tradicionalnem Prazniku pomladi) prvi Navtični sejem na katerem se bodo predstavili proizvajalci in prodajalci plovil, navtične opreme, sredstev za vzdrževanje plovil in vse druge spremljevalne dejavnosti. Podrobnosti o sejmju bomo objavili v naslednji številki.



VILIŽAN DELA

Kot da bi bili dogovorjeni se je v četrtek ponoči zares zgodilo. V ladjedelnici je prišlo do manjšega izlitja v morje ob ladji Cherso. Sredi noči so poklicali vse odgovorne in v resnično kratkem času so izliv omejili s plavajočimi blazinami. Čez dan so izlito snov prečrpali na Viližana, tako da v popoldanskih urah o izlitju ni bilo več sledi.

Akcija je bila torej hitra in učinkovita, v Ladjedelnici pa so ob objavi članka v Mandraču, predvsem menili, da je koristen, če bodo tudi zaradi pozornosti javnosti, vse njihove službe delovale še bolje kot doslej.

NEKOČ SO ŽIVELI RIBIČI

Slavko Gaberc

8. del

RIBIŠKA PRETEKLOST IZOLE

Prvi pisani viri omenjajo ribištvo v srednjem veku, čeprav ni dvoma, da je bilo le-to razvito že veliko prej. Z ribami bogato morje je spodbujalo razvoj ribištva, ki je postalo v Izoli izjemno pomembna gospodarska panoga. Ribe so bile pomembna hrana za same ribiče, plebejsko ljudstvo in meščane pa tudi za najvišje, privilegirane sloje prebivalstva. Poklicni ribiči so imeli barko na jadra ali vesla. Podobno kot v ostalih istrskih ribiških mestih so ribiče-delavce najemali imetniki večjih ribiških bark in jih plačevali z delom ulova rib. Tako tuji kot domači ribiči so morali prodajati ribe v ribarnici na glavnem trgu blizu mesnice (o' Gradata). Za ribiče, ki so prodajali pokvarjene ribe, je mestni statut predvideval strogo kazen. Izolski ribiči so se najpogosteje posvečali ulovu sardel in jih nasoljene prodajali v sodčkah in bariglah. V Izolo, ki je bila od nekdanje znana po bogastvu rib, so pogosto s tržnimi nameni prihajali tudi ribiči iz Italije (Chioggia, Gradež). Pravico do ribolova je izdajala komuna, ki je odločala o načinih in mestih ribolova. Izolski sindiki so leta 1576 izdali sklep, da morajo ribiči vsakokrat ko prinesejo ribe v ribarnico, obvestiti komunsko palačo, "da se slavni poslužijo" (po domače: da si oblastniki prvi omastijo brke). Toda določbe statuta o ribolovu so mnogi Izolani izigrali s tihotapskim ribolovom, s prodajo rib zunaj mesta pa so se izogibali plačevanju davka za ribolov.

POD AVSTRIJSKO OBLASTJO

Po zmagi nad Napoleonom leta 1813 je bilo sardel in cipljev v izobilju, ker je bil zaradi blokade vojnih ladij na obalah Ilirskih provinc ribolov nekaj let prepovedan. Avstrijska oblast je podpirala razvoj ribištva in opozarjala obalno prebivalstvo na pomen razvoja ribištva pri drugih narodih. Najbolj izdaten je bil tudi tedaj ulov plavih rib, zlasti sardel. Pozimi se sardele zadržujejo v globini, ko pa otopli (od aprila do septembra), se pojavijo v velikih jatah blizu obale. Za tovrsten ulov so imeli izolski ribiči pripravljene ribiške mreže "sardelere" oz. "mainade" (italij. "spedoni"). S posebno mrežo "passarello" so lovili pozimi ob obali tudi liste, ki jih je več vrst. Najbolj cenjeno ribo kamenico so lovili z dolgo mrežo "rombrero", medtem ko so vse leto lovili z vlečnimi mrežami ploščice. Te so lovili tudi iz majhnih čolnov z ravnim dnom (sandali, zopoli), s trnki na liniji (natanagal) oziroma tudi z ribiškim kopljem (fiocina). K temu velja dodati, da je bil najstarejši znani način ribarjenja nočni lov z lučjo in vilicami. Čas za prodajo rib je bil v Izoli natančno določen in za nespoštovanje tega odloka je bila določena rigorozna kazen. Poleg tega so pravila avstrijske vlade o ribolovu iz leta 1833 prepovedala tujim ribičem loviti v izolskih vodah. Po zakonu o ribolovu iz leta 1835 je bilo mogoče pre-

povedati ribolov s kočo (Cochia), ki je uničeval ribji zarod v morskih globinah. To je pogojevalo, da izolski ribiči niso več dovoljevali ribolova ribičem iz Chiogge in so jih npr. leta 1844 napadli zaradi škodljivega ribolova in nasilnega obnašanja. V naslednjem desetletju so izolski ribičipogosto plenili čolne in ribiško opremo tujim ribičem. Tržno ugodna cena za soljene ribe in lahka prodaja na tujih trgih sta Izolane spodbudila (zlasti zaradi monopola soli), da so začeli obnavljati tudi lastne soline. Eden od vzrokov za izgradnjo novih solin je bil tudi ta, da so davki in razne druge dajatve pestile izolske ribiče. Tihotapljenje in skrivno prevažanje neocarinjene soli dokazujejo, da so izolski ribiči potrebovali velike količine soli za soljenje rib. Nasoljene ribe so v velikih količinah izvažali v Italijo. Izvoz rib pa se je močno zmanjšal zaradi previsokih carin, ki jih je uvedla kraljevina Italija, tako da je že v obdobju 1850 - 1860 izolsko ribištvo začelo močno nazadovati. Tako kot kmetje z zemljiško odvezo so hoteli tudi izolski ribiči v revolucionarnem letu 1848 doseči večje pravice. Žal se je vse izjalovilo in odškodnina na katero so ribiči računali ni bila nikoli realizirana. Komisije za zemljiško odvezo so namreč od dunajske vlade prejele poročilo, da kljub zakonu o zemljiški še vedno velja stari zakon o ribolovu iz leta 1847, ki pa ni predvidel nobene odškodnine.



JAVNI RAZPRAVI

v fazi javne razgrnitve
PROSTORSKIH UREDITVENIH POGOJEV
za sanacijo
degradiranega prostora občine Izola

bosta:

**ZA OBMOČJE
MESTNEGA PREDELA OBČINE IZOLA**

v skupščinski dvorani, Kristanov trg št.1
v petek 25.3.1994 ob 17.00 uri

ZA PODEŽELSKI DEL OBČINE

v Zadružnem domu v Kortah
v petek, 25.3.1994 ob 19.00 uri

VABLJENI !

NOGOMET PORAZ Z NASMEHOM

Vsak poraz je seveda neprijeten, toda tokratni proti ljubljanski Olimpiji je kar obetaven, saj so Izolani pred odhodom v Ljubljano mnogi napovedovali podobno usodo, kot so jo doživeli Koprčani (6:1). Še posebej kritična je bila odsotnost nekaterih najboljših, saj je moštvo v primerjavi z jesensko tekmo nastopilo brez Talajiča, Rudonje, Nikčevića, ki so zdaj že zgodovina, pa tudi brez poškodovanih ali kaznovanih: Čučka, Perkata, Čotarja in Velkoskega.

V prvem polčasu so bili Ljubljanci absolutno boljše moštvo in so po 35-tih minutah že vodili 2:0 z zadetkoma Šiljaka in Zuliča, ob tem pa so imeli še nekaj izjemnih priložnosti. V drugem delu je Olimpija padla v igri, Izolani pa so občasno le krenili v protinapade in kaj lahko bi se zgodilo, da bi Čendak, Bizjak, Želko ali Čačič iz polpriložnosti dosegli kakšen zadetek.

Na koncu je bil trener Žlogar zadovoljen predvsem z angažirano igro celega moštva in lepimi obrambami mladega Starca, olimpijin trener Bojan Prašnikar pa je bil nad igro svojih zelo razočaran.

Ta Bolši Od Ta Plavih

Ocene za tekmo z Olimpijo

Starc 7, Tosič 7, Zupanc 6, Ružnič 6,5, Gregorič 6, Čendak 7, Štampfer 7, Bizjak 6, Čačič 6, Želko 7, Tičič 6 (Radešič 6,5)

PO NOVEM TEKME V NEDELJO

Tako so sklenili v Izolskem prvoligašu, saj pričakujejo ob nedeljah boljši obisk gledalcev, to pa je trenutno zelo pomemben vir prihodkov ekipe in celega strokovnega štaba.

3. kolo spomladanskega dela PRVENSTVA V 1. SLOVENSKI LIGI stadion Izola

nedelja, 20.3.1994 ob 15.00
IZOLA : MAVRICA

Z morebitno zmago proti Ljubljancem bi se Izolani lahko pomaknili proti šestemu mestu na prvenstveni lestvici, še posebej ker Živila Naklo in Hit Gorica gostujeta, vendar pri objektivno slabših moštvih iz Dekanov in Novega Mesta. V primeru neodločenega izida ali poraza pa lahko izgubijo eno mesto na prvenstveni lestvici. Seveda pa imajo vsi v mislih zmago, zato se v nedeljo spet dobimo na stadionu.

KAPUCINO

Sport

USPELO JE!



ROKOMET 2. LIGA MOŠKI NOVA LEPA ZMAGA

Izolani ne popuščajo in tako so v 16. prvenstvenem kolu zanesljivo odpravili Novo Gorico s 23:18. Skupaj imajo že 9 zmag, 1 neodločeno srečanje in 6 porazov, enajst golov pozitivne gol razlike, zasedajo pa peto mesto na lestvici. s tem da ne morejo čisto na vrh, saj ima Kodeljevo kar 10 točk več od drugouvrščenega Kodeljeva. Lahko pa pridejo čisto pod vrh.

V ZNAMENJU MLADIH

Na zadnjem rokometnem turnirju mlajših deklic so na Škofijah mlade Izolanke osvojile odlično 2. mesto, ter se tako uvrstile v polfinale državnega prvenstva.

ODBOJKA SPET PORAZ

Izolski odbojkarji so imeli idealno priložnost, da v gosteh osvojijo dve točki, saj so igrali proti ekipi Beltinc, ki ni nič boljša od Izolanov.

Na koncu so se morali sprijazniti s čistim porazom 3:0 (12,9,11).

JADRANJE

Izolski jadralci so uspešno začeli letošnjo tekmovalno sezono. Na uvodni regati za Spomladanski pokal so bili posebej dobri v razredu Evropa, kjer je Branko Brčin (Olimpic) zmagal v vseh treh dirkah, njegova klubska sotekmovalka Vesnan Dekleva pa je bila skupno tretja. Pri Optimistih so bili dobri novi upi Burje, v razredu 470 pa so prevladovali koprčani.

Z naporne poti po vožnji okoli Rta Dobre nade se nam je oglasil jadrallec Olimpica Djoko Babelič. Poslal je fotografijo, detalji pa sledijo po objavi podlistka oz. knjige o prvem slovcu na Whitbreadu. Na fotografiji je Djoko (desno) s prijateljem Yurijem, ki bo v tej sezoni pomagal pri splovitvi nekdanje znane jadrnice Packe, ki se odslej imenuje Olympic Izola.



Kako lepo je občutiti, da nekaj pomeniš tudi ljudem s katerimi se komaj poznaš. Tako so nam poslale razglednico rokometiške Izole, mi pa jim privoščimo naslov zmagovalca lige. Hvala.

NOGOMET MLADINCI IZOLA : MAVRICA 4:1

Z lepo igro in zanesljivo zmago so se Izolski mladinci uvrstili na 7. mestu prvenstvene lestvice kot najbolje uvrščena primorska mladinska ekipa.

NOGOMET KADETI

Za razliko od mladincev pa so bili kadeti občutno slabši od ljubljanskih vrstnikov in zaslužno izgubili s 5:0 ter so na zadnjem mestu prvenstvene lestvice z vsega tremi osvojenimi točkami.

SKRIVNOSTI MORJA

Najnovejša dvojna številka Proteusa je v celoti posvečena raziskavam slovenskega morja, ki je sicer majhno in razmeroma dokaj plitvo pa vendar dovolj zanimivo, da zaposluje kopico strokovnjakov z Morske biološke postaje v Piranu. Ob jubileju te edine tovrstne slovenske inštitucije, ki praznuje 25.letnico smo torej dobili nekakšno pregledno publikacijo v kateri se lahko seznanimo skorajda z vsem, kar smo si od nekdanj želeli vedeti o našem morju. Uvodni prispevek o poteku razvoja MBP je priobčil starosta morskih raziskovalcev dr. MIROSLAV ZEI. O tem zakaj in kako se izvaja monitoring obalnega morja razlaga dr. ANDREJ AVČIN. Sledita prispevka OLIVERJA BAJTA in PATRICIJE MOZETIČ, ki račlenjujeta fotokemično razgradnjo organskih snovi oziroma fitoplankton. Vse bolj agilni mag. LOVRENC LIPEJ je avtor dveh zanimivih prispevkov (Tintinidi - miniaturni planktonski arhitekti, Izolski beli morski volk). Doktorski par ANDREJ in ALENKA MALEJ opozarja na previdnost pri uživanju morske hrane. Kaj počno v Marikulturi, podjetju za gojenje morskih organizmov iz Seče, nas obvešča mag. ALEŠ BOLJE (Gojenje brancina in orade v mrežnih kletkah). ROBERT in VALENTINA TURK pišeta o varovanju morja in morskega obrežja oz. o mikrobnih prehranjevalni zanki. Dr. SAŠO VUKOVIČ se ukvarja s svojo priljubljeno temo (Uničenje in repopulacijski proces bentoške vegetacije v obalnem morju). Tintinide v geološki preteklosti Slovenije opisuje dr. ANTON RAMOVŠ, medtem ko se IZTOK ŠKORNIK navdušuje z družbo rumenonogih galeb. Omeniti velja tudi informacijo MARKA ALJANCIČA, ki nas obvešča o stoletnici podmorske fotografije, torej o področju, kjer imamo nekaj vrhunskih predstavnikov (CIRIL MLINAR, MARJAN RICHTER, BORUT FURLAN itd.). Levji delež za nadvse kvalitetno predstavitev našega morja pripada mag. LOVRENCU LIPEJU, ki je dejansko opravil zahtevno uredniško delo, pohvaliti pa velja še drugega Izolana - fotografa VLADIMIRJA BERNETIČA, ki je z nekaj fotografijami potrdil svojo prisotnost tudi v tem žanru.

Slavko Gaberc



OCVIRKIOCVIRKI

Ivan Vrtnik Blaško, novinar Mandrača brez novinarske izkaznice, je zaradi glose o družini v Primorskih srečanjih dobil grožnjo z Ministrstva za dom in družino v nastajanju, s katero so ga opozorili, da ne bo nikoli prejel otroških dodatkov... niti v primeru, če bo kdaj pridelal dvojčke.

Anika Horvat, popevkarica po očetovi želji in pevski zametek primorske Helene Blagne, se je odločila, da bo odslej prepevala samo Mefove tekste, ker je ugotovila, da gredo najbolj hitro skozi ušesa ter seveda denarnico.

Irena Urbič-Urbič portparol kulturnega kluba Istra iz Kopra, učiteljica slovenščine in raznih drugih praktičnih stvari, navdušeno prebira izolski tabloid Mandrač, ker v njem zve za čenče, ki jih je želela že zdavnaj zvedeti, pa ni imela o njih kje vprašati.

Tihomir Bato Stepanov, zaslužni izolski arhitekt je dobil vnučka. Verjetno ga bomo kmalu videli kako pelje novo družinsko pridobitev v otroškem vozičku na sprehod po izolski marini in si prepeva pesmico: Mahnetov lulček je kot metuljček.

Vilma Krapež in Ljuba Vrabec, bibliotekarki Domoznanskega oddelka koprskje knjižnice sta doživeli prometno nezgodo ravno v trenutku, ko sta peljali arhivske izvode Mandrača v koprsko knjižnico. Prometno nezgodo je verjetno povzročil tajni agent Portorožana (sosednjega krajevne glasila) brez vednosti nadrejenih.

Bojana Gobbo, direktorica izolskega centra za socialo se rada pogovarja z otroci o njihovem doživljanju filmov, ki si jih skupaj ogledajo. Kdo ve, če bo tako ostalo tudi potem, ko se bodo njeni otroci odločili za porniče. (hard core of course)

Karies Primorskih novic (rubrika za pametne Primorce) bi nujno potreboval novega zobozdravnika, stari namreč štrajka ali pa je nekje izgubil orodje.

Marjan Tomšič, pisec istrskih sag in Prešernov nagajenec, je odpovedal predstavitev svoje nove knjige Žrno od frmentona v Izoli, ker še ni bila pohvaljena v Mandraču.

1. POGODBENI ROK
GRADNJE OD 02.03 DO 03.08.94

2. GLAVNA GRADBENIH IN MONTAŽNIH
DEL BO PO ODSEKIH IZVEDENA:

A) LJUBLJANSKA, OB STOLPU, GASILSKA
od 07.03 do 08.05

B) LJUBLJANSKA DO TRGA E. KRISTANA
od 21.03 do 30.05

C) LJUBLJANKA DO VERDIJEVE
od 11.04 do 25.06

D) KOPRSKA ULICA
od 08.05 do 12.07

3. V ČASU GRADNJE BO ZAGOTOVLEJEN
PEŠ DOSTOP DO VSEH STAVBENJ
V LOKALOV, VENDAR GLEDE
NA NARAVO DEL PROSIMO
STANOVALCE, LASTNIKE
LOKALOV IN VSE UPORABNIKE
TEH ULIC ZA ČIM VEČJO
MERO POTRPLJENJA IN RAZUMEVANJA
PODROBNEJŠE INFORMACIJE
LAHKO DOBITE ŠE NA GRADBISCU
SAMEM IN V LOKALNEM ČASOPISU

HVALA ZA SODELOVANJE

VEDSTVO GRADBISCA

ALI SMO KITAJCI

Tako je hitela pripovedovati ena od Izolank, ki je sprejela vabilo znane izolske firme za delo na domu. Delo je res preprosto, zmore ga vsak dela željan občan in takšnih v Izoli, vsaj po podatkih o nezaposlenosti sodeč, ne bi smelo biti ravno malo.

Sprejela je delo, angažirala celo družino in zavihali so rokave. Delo je bilo treba opraviti v desetih dneh, oni so se ga lotili skupno in zavzeto, po štirih dneh pa jim je začelo zmanjkovati sape. Naj so še tako hiteli, delo je le počasi napredovalo in uvideli so, da bodo potrebovali najmanj šest dni.

Potem so začeli računati, seštevati ure in množiti s plačilom za posamezni izdelek. Tako so se pretolkli do spoznanja, da bodo vsi skupaj za osem dni štiriurnega dela, kar znaša skupaj nekaj nad 80 delovnih ur, prejeli za plačilo 4.800,00 tolarjev. To pa pomeni, da je njihova delovna ura vredna približno 60 tolarjev ali 0,75 DEM, če je tako lažje razumeti to podcenjevanje delovne sile. To bi namreč pomenilo, da je mesečni zaslužek izolskega delavca 144 DEM.

Tako je povedala bralka in pristavila, da ne želi biti imenovana, saj bo, zgolj zaradi ponosa, dokončala delo. Seveda pa bo ob sprejemanju podobnih ponudb v bodoče bolj previdna. Denar je res denar, toda ponos človeka in delavca tudi nekaj velja. (po pogovoru zapisal MF)

LUKNJA V MORJU ali POPUST NA LOVOPUST

2. del

Zelo me moti kdor meni, da beseda Evropa pomeni predvsem dober standard! S to univerzalno besedo bomo kmalu zamenjali kar dve domači in sicer: kulturo in politiko. Ostalih besed pa nam ne bo treba menjati, saj so podrejene eni sami - politiki namreč.

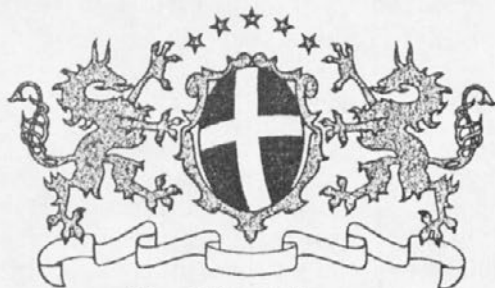
Ante Exodus

...Ljudje v pristanišču so mu pravili Angusigulo. Suh je bil kot trlica, saj se je lahko skrtil za svojo ribiško palico, ko je vlekel na pomol iglice (angužigule in šjevole. Za svojega sta ga vzela Barba Sime z ženo in ga izučila za ribiča.... (glej prvi del)

Johanny Fisher je svojo ekipo menjaval in sestavljal skoraj po vsaki kaladi, skoraj po vsakem dobrem potegu koč. Ponavadi so se med seboj skregali zaradi neizplačane panatike (hranarine) in zaradi nikoli razdeljenega dobička "alla via Trieste". Da bi dokazal kdo je gospodar na barki, je moral včasih "podkuriti" upornikom z bokaporto ali z desno širilico koč visoko nad glavami. Na srečo pa ti "glomazni" predmeti nikomur niso skrivili lasu, saj niso nikoli dosegli cilja, ker so bili dobro privezani za bando. Svoj namen pa je Johanny dosegel, ponavadi...! Čeprav so mo že stokrat "dojadjile", je knjige za davkarjijo kar pridno pisal. Največkrat mu je pri tem pomagal stari mornar Pero. Temu je lanzana (cima) na liniji okrog sveta zgrabila nogo in je imel štange v golenici. Ko je na winču (vitlu) pustil še celi prst - kazalec, je bil "tutto kompleto" - ravno ta pravi za koč. Nekaj veselja za ribolov je še imel, sicer pa mu je plovba prišla že do kolena... Johanny je pogosto asistiral tudi Igor, ali Ugor kot so mu pravili. Spoznali smo ga takoj, da je pravi ribič - kandidat za kapitana, saj niti v gostilni ni snel z glave svoje črne kape s šiltom. Največkrat smo ga videli kako kuka ven iz makine, ves umazan po obrazu od črne masti in olja iz santine med pajoli strojnice. Izgledal je kot pravi Ugor. V mesecih najboljših kalad pa se je Johanny rad pridružil še Marko. Da lovi samo zaradi avanture, je govoril naokrog. V resnici pa je tudi on lovil zaradi zaslužka - za denar in za liro. Vedno, ko je bil on na barki, so v koč zapeli kakšno mino, zato so mu pravili "Maniabombe"!

Po uspešnih kaladah in po predaji kašet na kamion z ledom, se je ekipa razšla za nekaj dni.. Šli so v "LAJF"! Nekateri so tam tudi ostali... (lajf is lajf!) Hvali morje drž'še kraja, so pred Marinčkom modrovali penzionerji... Če bi imeli spet štiriindvajset, kot Johanny bi se rade volje spet vkrcali na barko.

Ne samo za Johnyjevo posadko, tudi za vse druge Delamarisove kooperante so se začele težave še pod prejšnjo, staro državo. Komaj so se rešili "ribiškega četverkotnika", ki je grozil z nasprotno obale (sosedje so namreč hoteli prepričati listom (švojam) in pašeram, da bi se pozimi preselile pred zahodnoistrsko obalo), že je udarilo kot strela z jasnega po domačih kočah in ramponih. Po radiu so povedali, da je naše morje že vse preorano od ramponov in potegov koč...Strokovnjaki so ugotovili: "Pridneni ribji fondi so že ogrožni! Ribiči s svojimi mrežami polovijo "vse živo in mrtvo" predvsem pa uničujejo mladi zarod..." Lovopust je šel od ust do ust... Prve lekcije so ribiče drago koštale. Nekega dne je vidimo Johnyja na sodišču v Kopru. "Že drugič se je to zgodilo, Johny!" je odmevalo po hodnikih sodnega poslopja, "Kaj naj storimo s takimi, Johny?" Blede besede ribiča: "Ribič si zato, da loviš! Če si na čakanju, propadeš! niso odmevale... Sodnik je zadržal barko in mreže, dokler Johny ni plačal mastne kazni. Se nadaljuje..."



Grand Hotel Metropol
PORTOROŽ-PORTOROŽ

V restavraciji **TAVERNA** Portorož

Od 4. do 20. marca 1994

MADŽARSKA KUHINJA

gostuje ena izmed najboljših madžarskih
hotelskih hiš iz Budimpešte

Budapest Hilton

s svojimi
prvovrstnimi madžarskimi specialitetami in
izvirno madžarsko glasbo.

Rezervacije: 066/74492

BUDAPEST

HILTON

MALEV Hungarian Airlines

DORAMAT Marketing

MANDRAČ je tednik KS občine
Izola

Naslov: Veliki trg 1, 66310 Izola,
tel/fax.:066/61-139

Predsednik časopisnega sveta:
Zorka Sosič

Glavni in odg. urednik: Drago
Mislej

Uredništvo: D. Mislej, V.
Ostrouška, N.Zajc, T. Ferluga,
Orlando H. (fotoreporter), E.
Šahbaz, I. Vrtnik-Blaško, I. Knez,
S. Gabrc

Tehnični urednik: Davorin Marc
Tednik izhaja v nakladi 6000
izvodov, cena 0 Sit.

Založnik, elektronski prelom:
GRAFFIT LINE, doo Izola, 61-139
Tisk: Pigraf Piran

VABIJO, KRIMIKALIJE, ...

GALERIJE

ALGA - na ogled so dela umetnika iz Celja, **ADOLFA MLJAČA**

INSULA - Še vedno je na ogled prodajna razstava del priznanih slovenskih slikarjev, grafikov in kiparjev.

KINO

TATOVI KOLES, ameriški, znanstveno fantastični, ob 16., 18. in 20. uri

GLEDALIŠČE

Petek, 18. 3. ob 20.00

Gostovanje PDG iz Nove Gorice

NORČIJE V SPALNICAH - komedija bulvarnega pisca Alana Ayckbourn, - farsa o nesoglasjih, prepirih in celo pretepih: trije zakonski pari se v svojih spalnica celo noč trudijo, da bi preprečili razpad četrtega para, ob tem pa se izza videza srečnih zakonov rišejo drobne prismuknjenosti, neuravnovešenosti in slabosti protagonistov. Duhovito, sproščeno komedijo je režirala Katja Pegan. Predstava, ki jo morate videti.

Nedelja, 20.3.ob 17.00

PRIMORSKA POJE - srečanje primorskih pevskega zborov

KNJIŽNICA

Četrtek 17. marca ob 20. uri v kulturnem domu **ČITALNIŠKI VEČER**- predstavitev knjige **NARCIS ŠIROKEGA SRCA** s podnaslovom **ŽIVLJENJE IN DELO IGA GRUDNA**. Sodelovala bosta avtorja: Marko Tavčar in Ivan Vogrič

Ponedeljek 21. 3. ob 17. uri v kulturnem domu **SREČANJE S PESNIKOM TONETOM PAVČKOM**
Z nami bosta tudi Maja in Elena iz glasbene šole

Četrtek 24. 3. ob 18. uri v kulturnem domu **SPORAZUMEVANJE V DRUŽINI DANES**
Problematiko bosta predstavili psihologinji Bojana Gobbo in Majda Golja

ZDRUŽENE IGRE NARODOV SLOVENIJE

Za skupno Evropo in mir na svetu

Organizacijski odbor Združenih iger narodov - Slovenija daje v okviru priprav na Združene igre narodov-Slovenija, ki bodo od 10. do 12. junija 1994 v občinah Izola, Koper in Piran, z osrednjim prizoriščem v Izoli

JAVNI RAZPIS ZA ZBIranJE PONUDB ZA IZVEDBO ZDRUŽENIH IGER NARODOV - SLOVENIJA 1994

1. V razpisu lahko sodelujejo agencije oz. druge pravne osebe

2. Od zainteresiranih ponudnikov pričakujemo:

-da bodo pripravili projekt izvedbe iger

-da bo projekt vseboval naslednja področja

realizacijo iger s tehničnim delom; promocija, sponzorstvo in marketing; otvoritveno in zaključno prireditev

-možna je tudi prijava za izvedbo samo posameznega dela projekta iz prejšnjega odstavka

3. Ponudbe morajo biti opremljene z vsebino in finančnimi pogoji

4. Ponudbe morajo biti poslano priporočeno do vključno 26. marca 1994 na Organizacijski odbor Združenih iger narodov, Kidričevo nabrežje 8, 66310 Izola v zapечатeni kuverti z oznako: Ponudba za ZIN - Slovenija 1994

5. Prispela ponudba bo obravnaval Organizacijski odbor Združenih iger narodov v osmih dneh po izteku prijavnega roka in o izboru obvestil prijavljene po desetih dneh po izteku prijavnega roka.

6. Vse informacije o Združenih igrah narodov ter ostali podatki so na voljo pri g. Nadi Zajc, tel. 066 73-641.

Pa so končno tudi dečki na postaji imeli nekoliko mirnejši teden. Še sreča, da so policisti prav minuli teden tekmovali v samoobrambi. Pripravili so se kar dobro in osvojili ekipno prvo mesto. Povrh vsega pa so posamezno osvojili še prvo, tretje in četrto mesto. Zavidljiv uspeh.

Kadar ognji zagorijo

Srečala sta se bivša zakonca in spet je vzplamtela iskra pozabljene ljubezni. Kmalu se je vnela še iskra pozabljenih preprirov, bivši mož se je raztogotil in razbil vhodna vrata sobe v kateri živi bivša žena

Izginule sadike

10.3. je občan javno naznanil, da so mu iz nasada na Šaredu ukradli 14 mladih oljk. Storilec je sadike lepo odkopal in je še neznan.

Izgnali so jih

Po Izoli so prosjačile denar in oblačila tri državljanke Republike Hrvaške. Policisti so jih odpeljali na mejni prehod Dragonja, kjer so jih izročili hrvaškemu varnostnim organom.

Ob morju pri polni luni

V lokalu ob morju pri polni luni sta se dva možaka zabavala in kršila javni red in mir. Opozorili so ju, vendar se možaka nista dala motit, še več pričela sta groziti natakari. Ni preostalo drugega, kot da so ju privedli na policijsko postajo in shranili do iztrznitve. V tem času pa so hitri policisti napisali predlog sodniku za prekrške.

Zbali so se

Za zdravje občanke so se zbali, potem ko je sporočila, da ji ni več živeti, zato je pojedla uspavalne tablete in odprla plin. Fantje so vdrli vrata in zaprli ventil plinske jeklenke sredi stanovanja. Pa tudi z uspavali ni bilo težav, saj so opravila le svojo normalno funkcijo. Zadevo so predlagali v obravnavo socialni službi.

LEPO JE v naši domovini

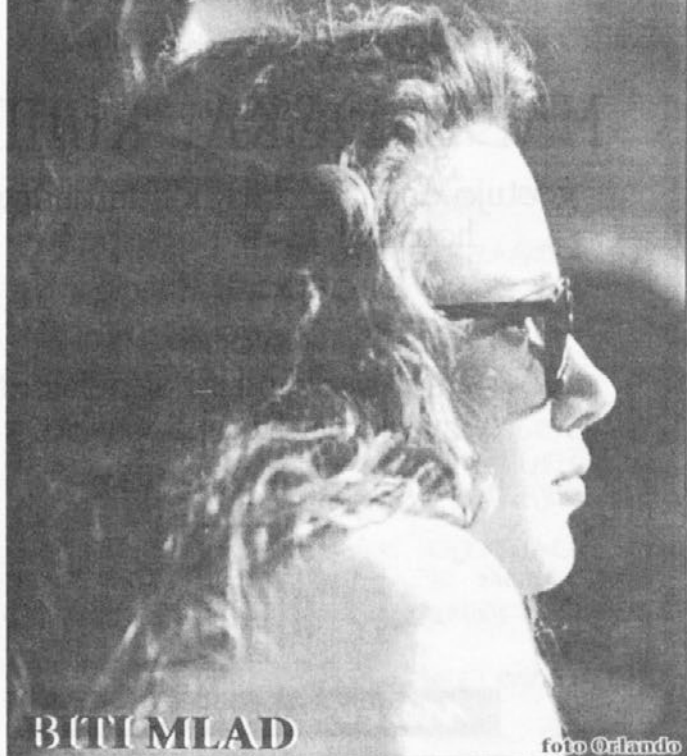


foto Orlando